

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 819-ҳадис

819/1664 - عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَضَلَلْتُ بَعِيرًا لِي، فَذَهَبْتُ اَطْلُبُهُ يَوْمَ عَرَفَةَ، فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاقِفًا بِعَرَفَةَ، فَمُتُّ: هَذَا وَاللَّهِ مِنَ الْخُمْسِ، فَمَا شَأْنُهُ هَا هُنَا.

819.1664. Жубайр ибн Мутъим розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Туямни йўқотиб қўйиб, арафа куни уни қидириб кетдим. Набий соллаллоху алайҳи васалламнинг Арафотда вуқуфда турганларини кўриб: «Аллоҳга қасамки, бу аҳмаслардан-ку!* У бу ерда нима қияпти?» дедим».

* «Аҳмас» (кўплиги «хумс») - луғатда «диний удумларга қаттиқ берилган» деган маънони билдиради. Қурайш қабиласи араблар ичида диний раҳнамо ўлароқ, турли диний урф-одатларни чиқариб, уларга маҳкам турганлари учун шу лақабни олган. Кейинроқ бу лақаб диний амалларга қаттиқ берилган бошқаларга ҳам ишлатиладиган бўлган. Исломдан аввал вуқуф фақат ҳарамда бўлар эди. Арафот эса ҳарам ҳудудидан ташқарида бўлгани учун, ровий у зотни кўриб, таажжубланган.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI